

24 ліпеня – каментарый да Евангелля
(Лк 11, 1–13)

Багацце малітвы

Дадзены фрагмент Евангелля гаворыць пра каштоўнасць малітвы.

□□□ У ім мы з самага пачатку бачым, як Езус “маліўся ў пэўным месцы, і калі перастаў, адзін з вучняў Ягоных сказаў Яму: «Пане, навучы нас маліцца»” (Лк 11, 1). Мы не ведаем, што гэта было за месца і калі адбылася размова. На самой справе для св. Лукі гэта няважна. А важна тое, што апосталы бачаць Езуса, які моліцца. Малітва – гэта такі вялікі знак, што яны просяць, каб іх навучылі. Менавіта прыклад малітвы Хрыста фактычна з’яўляецца прычынай “святой рэўнасці” вучняў. Яны бачаць Езуса пагружаным у малітву. Не чуюць, што Ён кажа, але ведаюць, што нешта ёсць.

□□□ Кожны з нас можа адчуць, што гэта ён просіць Хрыста навучыць маліцца. І атрымлівае першую падказку: калі не ўмееш маліцца, ідзі да Пана, Ён цябе навучыць. Гэта падобна на розныя віды практык у прафесійна-тэхнічных школах. Вучні ідуць да свайго майстра, які вучыць іх, як маляваць, як класці плітку, афармляць сады, шыць вопратку і г. д. Ён перадае ім практыку. Тое самае і ў веры: не ведаеш ці не ўмееш маліцца – ідзі да Езуса і глядзі на Яго, слухай Яго, рабі тое, што робіць Ён. Хрыстос адразу ж адказвае вучням: “Калі моліцеся, кажыце: «Ойча, няхай свяціцца імя Тваё, няхай прыйдзе Валадарства Тваё. Хлеба нашага штодзённага давай нам кожны дзень, і адпусці нам грахі нашыя, бо і мы адпускаем кожнаму даўжніку нашаму, і не ўводзь нас у спакусу»” (Лк 11, 2–4).

□□□ Езус вучыць, што малітва – гэта праслаўленне Бога, пакорнасць Яму, прызнанне таго, што Ён падтрымлівае наша жыццё, прыняцце прабачэння і жыццё ім адносна іншых, здабыванне сіл, каб трымаць у добрым. Такім чынам, яна вельмі багатая. Як зместам, так і формай. Вельмі добра, што нас навучылі малітвам: “Ойча наш”, “Вітай, Марыя”, “Хвала

Айцу”, “Веру ў Бога” і многім іншым. Але гэта не вычэrpвае малітву. Бо яна значна большая, чым нашы ўяўленні пра яе.

□□□ Значна глыбейшая, чым наш папярэдні досвед. Аднак кожная яе форма павінна прывесці нас да Езуса.